

те дълбочины, или крайности, и сычко то онова, кое то можеме тамш, и понатакъ да видимъ.

Колко малки, чада мои! й акш бы были, колко слабо и акш бы выло ваше то видѣніе, й пакъ вы можете съ удивленіе нѣкомъ часть $\bar{W}$ тева неизмѣримо зрелище да гледате. Слѣнце то, кое то стои въ средѣ тѣхъ по междѣ безчисленны те кръгове, кои то по всичкѣятъ небесный сводъ свѣтатъ, е, $\bar{W}$ сички те божій направы, онова, кое то са намъ представлява найсвѣтло и найвеличественно; то е едно вѣчно свѣтило, положенно въ свѣтловно то средоточіе за да разлива вредомъ и $\bar{W}$ сакъ странъ свѣтоносны зары, и има удаленіе голѣмо, кое то ни е намъ протенно да шпредѣлимъ; то е катъ царь по междѣ звѣзды те; и затова треба да започнемъ $\bar{W}$ негш.

С л ѣ н ц е.

Слѣнце то, кое то са намъ виде толкома малко, а то, защо то е много далече $\bar{W}$ насъ, е, споредъ звѣздоброино то мнѣніе, поголѣмо единъ міліонъ и половина $\bar{W}$ нашъ тѣхъ земль.

Слѣнченныятъ видъ, или образъ, или изгледъ е катъ единъ кръгъ [тарколо], свѣтлостьта и топлота та, кои то слѣнце то излива по свѣтѣтъ, принѣждаватъ ны да вѣрѣвами, какъ е негово то вещество сѣцій огнь, кой то е непрестанны запаленъ.

Бы го гледате сако утро чи са показѣва на истокъ, чи са воздига на небо, и то до пладнинъ,